

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 8/2013 vp

Valtioneuvoston kirjelmä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (valvonta-asetuksen muuttaminen)

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunnan puhemies on 5 päivänä huhtikuuta 2013 lähettänyt valtioneuvoston kirjelmän ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (valvonta-asetuksen muuttaminen) (U 15/2013 vp) käsiteltäväksi suureen valiokuntaan ja samalla määrännyt, että maa- ja metsätalousvaliokunnan on annettava asiasta lausuntonsa suurelle valiokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- ylitarkastaja Maija Mela, maa- ja metsätalousministeriö
- lainsäädäntöneuvos Hanna-Mari Kotivuori, oikeusministeriö.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- Kalatalouden Keskusliitto
- Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL ry.

VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄ

Ehdotus

SEUT 291 artiklan mukaan oikeudellisesti velvoittavien säädösten edellyttäessä yhdenmukaisista täytäntöönpanoa kyseisillä säädöksillä siirretään täytäntöönpanovaltaa komissiolle. Yhdenmukaisen täytäntöönpanon vaatimus koskee komission ehdotuksen resitaalien kohdan 5 mukaan alla lueteltuja asioita. Lista noudattaa pitkälti neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 kyseistä asiaa koskevien artiklojen otsikkoja.

- kalastuslisenssit;
- kalastusluvat;
- alusten satelliittiseurantajärjestelmä;
- muuntokertoimet, joilla varastoidun tai jalostetun kalan paino muunnetaan elopainoksi;
- kalastuspäiväkirjojen täyttäminen ja toimitaminen siltä osin kuin kyseessä eivät ole sää-

dösvallan siirron nojalla annetut delegoidut säädökset;

- menetelmät pistokoesuunnitelmia varten kalastusaluksille, joihin ei sovelleta kalastuspäiväkirjaa koskevia vaatimuksia;
- jälleenlaivausilmoitusten täyttäminen ja toimitaminen siltä osin kuin kyseessä eivät ole säädösvallan siirron nojalla annetut delegoidut säädökset;
- purkamisilmoitusten täyttäminen ja toimitaminen;
- menetelmät pistokoesuunnitelmia varten kalastusaluksille, joihin ei sovelleta purkamisilmoitusta koskevia vaatimuksia;
- formaatit, joissa saalis- ja pyyntiponnistustiedot siirretään komissiolle;

- kalastuksen kieltäminen komission toimesta;
- korjaavat toimenpiteet tapauksissa, joissa komissio on kieltänyt kalastuksen;
- jäsenvaltioiden kalastuskapasiteettia koskevat tarkastukset;
- käyttömoottorin tehon varmentaminen ja käyttömoottorin tehon fyysinen tarkistus;
- menetelmät pistokoesuunnitelmia varten konetehon tarkistamiseksi;
- nimettyjen satamien valvontasuunnitelmien hyväksyntä komission toimesta;
- saaliiden kynnystasojen laskenta reaaliaikaista kalastuskieltoa varten;
- reaaliaikainen kalastuskielto;
- pistokoesuunnitelmien laadinta, tiedoksianto ja arviointi virkistyskalastuksen osalta;
- tiedottaminen kalastus- ja vesiviljelytuotteista kuluttajille;
- punnitusta koskevien pistokoesuunnitelmien, valvontasuunnitelmien ja yhteisten valvontaohjelmien hyväksyntä komission toimesta;
- menetelmät pistokoesuunnitelmia, valvontasuunnitelmia ja yhteisiä valvontaohjelmia varten punnituksen osalta;
- myynti-ilmoitusten sisältö ja muoto;
- tarkkailuraporttien muoto;
- tarkastusraportit;
- sähköinen tietokanta tarkastus- ja tarkkailuraporttien tallentamista varten;
- unionin tarkastajia koskevan luettelon laadinta;
- määrrien vahvistaminen korjaavana toimenpiteenä purkamis- tai jälleenlaivaus jäsenvaltion jättäessä rikkomuksen käsittelemättä;
- vakavia rikkomuksia koskeva pisteytysjärjestelmä siltä osin kuin kyseessä eivät ole säädösvallan siirron nojalla annetut delegoidut säädökset;
- kalastukset, joihin sovelletaan yksittäisiä valvonta- ja seurantaohjelmia;
- hallinnollisen selvityksen tulosten ilmoittamista komissiolle koskevan määräajan jatkaminen;
- toimintasuunnitelman laadinta tapauksessa, jossa jäsenvaltion valvontajärjestelmässä ilmenee sääntöjenvastaisuuksia tai puutteita;

- unionin rahoitustuen keskeyttäminen ja lakkauttaminen;
- kalastuksen kieltäminen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi;
- kiintiöiden alentaminen;
- pyyntiponnistuksen alentaminen;
- kiintiöiden alentaminen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi;
- väliaikaiset toimenpiteet, jos jäsenvaltion toimenpiteet heikentävät säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä tai uhkaavat meren ekosysteemiä;
- tietojen varmentamisjärjestelmän toteutusta koskevien kansallisten suunnitelmien hyväksyntä komission toimesta;
- tietojen analysointi ja tutkiminen (valvontatoimien kautta saatu tieto);
- yhteisten standardien ja menettelyjen kehittäminen avoimen viestinnän varmistamiseksi;
- verkkosivustojen ja verkkopalvelujen toiminta;
- jäsenvaltioiden ko. asetuksen soveltamisesta laatimien raporttien sisältö ja muoto.

SEUT 291 artiklan 2 kohdan mukaan unionin oikeudellisesti velvoittavien säädösten edellyttäessä yhdenmukaista täytäntöönpanoa kyseisillä säännöksillä siirretään täytäntöönpanovaltaa komissiolle tai eräissä tapauksissa neuvostolle. Artiklan 2 kohtaa sovellettaessa Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetuilla asetuksilla etukäteen yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaan jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä. Säännöistä ja periaatteista on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011.

Komissio tunnistaa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 SEUT 291 artiklan mukaisen yhdenmukaisen täytäntöönpanon vaatimuksen 43 tapauksessa. Suurin osa täytäntöönpanosäännöksistä ehdotetaan annettavaksi yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan mukaisesti tarkastelumenettelyä noudattaen. Ehdot-

tuksessa on kuitenkin säännöksiä, joissa komissiolle ehdotetaan valtuutta antaa täytäntöönpanosäännöksiä ilman jäsenvaltioiden valvontaa.

Tällaisia säännöksiä on esimerkiksi ehdotuksen kohdassa 31, jossa ehdotetaan valvonta-asetuksen 54 artiklan 1 kohtaa muutettavaksi siten, että komissio voi määrätä täytäntöönpanosäädöksellä alueelle väliaikaisen kalastuskiellon, jollei rannikkovaltio ole itse määrännyt kalastuskieltoa. Myös asetuksen 102 artiklaan, joka koskee tilanteita, joissa komissio pyytää tietoja valvonta-asetuksen kansallisesta täytäntöönpanosta tai havaitsee kansallisessa täytäntöönpanossa sääntöjenvastaisuuksia, esitetään komissiolle valtaa antaa täytäntöönpanosäädöksiä ilman jäsenvaltioiden valvontaa jäsenvaltiolle annettavasta lisäajasta ja jäsenvaltion kanssa laadittavasta toimintasuunnitelmasta. Samoin asetuksen 104 artiklaan esitetään täytäntöönpanovaltuutusta, jossa ei ole mainintaa asetuksen 182/2011 soveltamisesta. Artiklassa on kysymys tilanteista, joissa komissio kieltää kalastuksen, kun jäsenvaltio ei noudata monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoon liittyviä velvoitteitaan.

Artiklassa 105 on säännökset jäsenmaiden tulvien kiintiöiden alentamisesta, jos komissio on todennut jäsenmaan ylittäneen sille osoitetut kiintiöt. Ehdotuksessa esitetään säännöksiä, joiden mukaan joissakin tapauksissa kiintiöiden alentamisessa käytetään asetuksen 182/2011 5 artiklan tarkastelumenettelyä ja joissakin tapauksissa ei. Vastaavaa menettelyä ehdotetaan 106 artiklaan, joka koskee jäsenvaltion pyyntiponnistuksen alentamista, jos komissio on todennut jäsenvaltion ylittäneen sille osoitetun pyyntiponnistuksen. Artiklassa 107 säädellään tilanteita, joissa jäsenmaiden kiintiöitä alennetaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi. Jos jäsenmaa ei noudata monivuotisten suunnitelmien kattamia kalakantoja koskevia säännöksiä ja se saattaa johtaa vakavaan uhkaan näiden kalakantojen säilyttämiselle, komissio alentaa jäsenmaan kiintiötä. Samaan artiklaan ehdotetaan valtuutusta antaa delegoituja säädöksiä määräajasta, jonka kuluessa jäsenmaat voivat osoittaa, että asian-

omaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää, aineistosta, joka jäsenmaiden on sisällytettävä vastaukseensa sekä vähennettävien määrien päättämisestä.

Useimmissa edellä referoiduissa artiklojen muutosehdotuksissa on kysymys siitä, että nykyisiin jo olemassa oleviin toimivaltuuksiin lisättäisiin maininta siitä, että kyse on täytäntöönpanotoimesta.

Artikla 108 ehdotetaan korvattavaksi väliaikaisia toimenpiteitä koskevalla artiklalla, jossa komissiolle ehdotetaan oikeutta antaa ilman viittausta asetukseen (EU) N:o 182/2011 väliaikaisia täytäntöönpanosäädöksiä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään kuusi kuukautta. Toimenpiteet voivat sisältää muun muassa jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten kalastustoiminnan keskeyttämisen ja näiden alusten pyytämien saaliiden markkinoille saattamista koskevan kiellon. Luettelo on kahdeksankohtainen. Voimassa olevassa artiklassa asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi ja neuvosto voi määräenemmistöllä tehdä toisenlaisen päätöksen kuukauden kuluessa. Viittausta asetukseen (EU) N:o 182/2011 ei ole myöskään artiklaan 114 ehdotetussa muutoksessa, jossa komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä kehittää yhteiset standardit ja menettelyt, joilla varmistetaan avoin viestintä jäsenvaltioiden kesken ja jäsenvaltioiden, komission nimeämän elimen ja komission välillä.

Valtioneuvoston kanta

Lissabonin sopimuksen edellyttämät mukautukset on tehtävä neuvoston asetukseen (EY) N:o 1224/2009. Välttämättömiä muutoksia seuraa tavalliseen lainsäätämisyjärjestykseen siirtymisestä ja jaottelusta delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä koskeviin valtuutuksiin.

Nykyisessä, 124-artiklaisessa asetuksessa on lukuisia valtuutussäännöksiä, joissa komissiolle annetaan oikeus antaa yksityiskohtaisia säännöksiä. Säännösten antoalaa ei ole useinkaan tarkennettu riittävästi.

Valtioneuvosto on yhteisen kalastuspolitiikan perusasetuksesta annetun asetusehdotuksen käsittelyssä linjannut, että yhteisen kalastuspoli-

tiikan säädösten hyväksymisjärjestelmässä tulee olla myös mahdollisuus ryhtyä nopeisiin toimenpiteisiin, jos esimerkiksi kalavarojen tilassa tapahtuneet muutokset sitä edellyttävät. Tavallisessa lainsäätämisyjärjestystä noudatettaessa ei ole aina mahdollista reagoida muuttuviin tilanteisiin tarvittavan nopeasti. Tällä perusteella Suomi on suhtautunut mahdollisuuteen siirtää komissiolle delegoitua säädösvaltaa periaatteessa myönteisesti, jos säädösvallan siirrolle säädetty edellytykset täyttyvät ja siirtäminen on kyseessä olevassa tilanteessa tarkoituksenmukaista. Kysymys ei saa olla alan keskeisistä osista, ja säädösvallan tavoitteet, sisältö, soveltamisala ja kesto on määriteltävä nimenomaisesti ja kulloinkin tarvittavalla tarkkuudella. Myös säädösvallan siirron peruutusmahdollisuudesta ja neuvoston ja parlamentin vastustamisen vaikutuksista tulee olla maininnat säädöksessä.

Asetusehdotukseen sisältyvät säännökset säädösvallan siirron peruutusmahdollisuudesta ja neuvoston ja parlamentin vaikuttamismahdollisuuksista. Säädösvallan siirron ehdotetaan kestävän määräämättömän ajan. Jäsenmaat, Suomi mukaan lukien, ovat yleensä suhtautuneet tällaiseen valtuutukseen varauksellisesti. Jatkovalmistelussa tulee pyrkiä säädösvallan siirron rajaamiseen ajallisesti.

Ehdotukseen sisältyy säännöksiä, joissa komissiolle annetaan toimivaltaa toteuttaa toimeenpanotoimenpiteitä myös itsenäisesti ilman jäsenvaltioiden valvontaa. Toimeenpanotoimenpiteet ovat lähes samoja kuin ne, joihin komissiolle on jo annettu valtuudet nykyisessä neuvoston asetuksessa. Valtioneuvosto kannattaa sitä, että jäsenvaltioille turvataan hyvät vaikutusmahdollisuudet myös täytäntöönpanoa koskeviin toimenpiteisiin aina, kun se on täytän-

töönpanoa koskevan asian kannalta tarkoituksenmukaista. Valtioneuvosto haluaa kuitenkin kuulla muiden maiden kannat komissiolle esitetyihin valtuuksiin ennen kuin se muodostaa lopullisen kantansa.

Ehdotukseen sisältyvät delegointivaltuudet eivät kaikilta osin ole riittävän selkeitä ja yksityiskohtaisia. Valtuuksia on pyrittävä tarkentamaan.

Valtioneuvosto tulee delegointisäännöksiä koskevien valtuutusten osalta artiklakohtaisen arvioinnin yhteydessä kiinnittämään erityistä huomiota siihen, onko kyse valtuutuksen antamisesta perussäännöksen muuttamiseen sen puitteita täydentäen vai onko kyse asian kannalta keskeisestä säännöksestä, jolloin delegointivaltuuden antaminen ei ole mahdollista. Delegointisäännösten osalta kysymyksessä tulee olla myös yleisesti sovellettavan oikeudellisesti sitovan säädöksen antaminen. Menettelysäännösten osalta jäsenvaltioille pyritään turvaamaan mahdollisimman hyvät vaikutusmahdollisuudet. Jos kysymys on perussäännöksen yhtenäisen soveltamisen varmistavasta menettelystä, valtuutuksen tulisi koskea täytäntöönpanosäännöksen antamista. Täytäntöönpanosäännös tulisi tällöin antaa tarkastelumenettelyssä, jotta jäsenmailla on riittävät mahdollisuudet vaikuttaa päätökseen.

Jatkovalmistelussa on pyrittävä säädöstekstin kehittämisellä selkiinnyttämään niitä perusteita, joita komissio on käyttänyt jaotellessaan komissiolle annettavat valtuudet koskemaan delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä. Artiklakohtaisessa arvioinnissa pyritään myös arvioimaan valtuutusten tarkoituksenmukaisuutta ja valtuutusten perusteella mahdollisesti annettavista säädöksistä aiheutuvia taloudellisia vaikutuksia.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Valiokunta toteaa, että neuvoston asetuksella (EY) N:o 1224/2009 (valvonta-asetus) perustettiin kalastuksen valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskeva yhteisön järjes-

telmä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen. Ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa annetussa valvonta-asetuksessa on lukuisia laajalaisia ja osin yksilöimättömiä valtuutussään-

nöksiä komissiolle antaa tietyistä asiakokonaisuuksista komiteamenettelyä käyttäen tarkempia säännöksiä. Ehdotuksessa komissio on käynyt läpi jokaisen valtuutussäännöksen ja ehdottaa niiden korvaamista joko valtuutuksella antaa delegoituja säädöksiä tai täytäntöönpanosäädöksellä. Useimpien säännösten osalta komissio ehdottaa, että otetaan käyttöön valtuutukset sekä delegoitujen että täytäntöönpanosäännösten antoon. Täytäntöönpanovaltuuksia on kahdenlaisia: komitologiamenettelyssä tarkastusmenettelyä noudattavat asiat ja sellaiset, joissa komissio käyttää täytäntöönpanovaltaa yksin. Valiokunta toteaa, että tarkastusmenettely takaa jäsenmaille paremmat mahdollisuudet vaikuttaa päätöksiin.

Valiokunta katsoo yhtyen valtioneuvoston kantaan, että yhteisen kalastuspolitiikan alalla komissiolle tulee siirtää valta antaa ainoastaan tietyissä erityisissä tapauksissa delegoituja säädöksiä. Esimerkiksi vaeltavien kalakantojen tila ja kalakantoihin kohdistuva pyyntipaine voivat nopeasti muuttua, jolloin EU:n kalastusvalvonnan ylikansallisten toimenpiteiden tulee olla nopeasti tehtävissä näissä erityisissä tilanteissa, jos säädösvallan siirrolle säädetyt edellytykset täyttyvät ja siirtäminen on kyseessä olevassa tilanteessa tarkoituksenmukaista.

Valiokunta pitää tärkeänä, että komissiolle delegoituja säädöksiä käytetään ainoastaan niissä tapauksissa, joissa päätökset on perustellusta syystä tehtävä nopeasti. Valiokunta korostaa myös erityisesti sitä, että delegoinnissa kyse ei saa olla alan säädösten keskeisistä osista ja säädösvallan tavoitteet, sisältö ja soveltamisala on määriteltävä nimenomaisesti. Siirretty toimivalta tulee määritellä riittävän täsmällisesti ja tarkkarajaisesti, eikä sillä tule pyrkiä muuttamaan tai täydentämään perussäädöksen keskeisiä osia. Esityksessä säädösvallan siirron ehdotetaan kestävän määrättömän ajan. Valiokunta pitää välttämättömänä säädösvallan ajallista rajaamista.

Komission ehdotuksen kohta 3 koskee toimivaltaa antaa delegoituja säädöksiä kalastusluvan soveltavuudesta pieniin aluksiin. Valvonta-asetuksessa ei ole kuitenkaan asiaa koskevia säännöksiä, vaikka kyse on yksilöiden oikeuksista ja velvollisuuksista. Tämän vuoksi asiaa koskevista perusteista tulee säätää asetuksessa. Valiokunta korostaa myös, että jäljitettävyyssäännöksiä koskeva ehdotuksen 10 kohta, toimijan ja aluksen päällikön velvollisuuksia koskeva 42 kohta ja ns. pistejärjestelmää koskeva 47 kohta ovat epäselviä, joten näitä kohtia on asian jatk käsittelyssä selkeytettävä. Artiklaan 55 on ehdotettu lisäystä virkistyskalastuksen valvontaan tarvittaessa kohdistuvista hoitotoimenpiteistä. Valiokunta pitää välttämättömänä, että asiaa koskevat päätökset pysytetään jaetun toimivallan piirissä ainakin sisävesien osalta.

Valiokunta korostaa tässä yhteydessä, että EU:n kalastusta koskeva valvontajärjestelmä on muodostumassa niin laajaksi ja monimutkaiseksi, ettei se enää noudata kaikin osin hyvän lainsäädännön ja hallinnon periaatteita. Järjestelmän toteutuksesta on myös tulossa hyvin kallis sekä elinkeinolle että hallinnolle, eikä se ole oikeassa suhteessa verrattuna Suomen kalastuselinkeinon kokoon. Suomen tuleekin aktiivisella politiikalla vaikuttaa siihen, että valvontajärjestelmän ylilyöntejä ryhdytään purkamaan ja että järjestelmä mitoitetaan järkevästi suhteessa elinkeinon laajuuteen.

Lausunto

Lausuntonaan maa- ja metsätalousvaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

MmVL 8/2013 vp — U 15/2013 vp

Helsingissä 25 päivänä huhtikuuta 2013

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jari Leppä /kesk	Timo V. Korhonen /kesk
vpj.	Lauri Heikkilä /ps	Pirkko Mattila /ps
jäs.	Heikki Autto /kok	Jari Myllykoski /vas
	Markku Eestilä /kok	Kari Rajamäki /sd
	Satu Haapanen /vihr	Arto Satonen /kok
	Lasse Hautala /kesk (osittain)	Katja Taimela /sd
	Reijo Hongisto /ps	Tytti Tuppurainen /sd.
	Anne Kalmari /kesk	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio.

ERIÄVÄ MIELIPIDE***Perustelut***

Esityksessä on kysymys Euroopan komission eduskunnalle tekemästä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, jonka tarkoituksena on vahvistaa yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) sääntöjen noudattaminen.

Perussuomalaisten valiokuntaryhmä ei hyväksy nyt tehtyä esitystä, sillä ehdotukseen sisältyy muun muassa sellaisia säännöksiä, joilla komissiolle annetaan yhä lisää toimivaltaa. Tämä kaikki on luonnollisesti pois itsenäisten valtioiden päätäntävällästä — joten tällaista kehitystä perussuomalaiset eivät voi olla missään olosuhteissa tukemassa.

Toisaalta esityksessä on nähtävissä vahvoja elementtejä siitä, että jatkossa tällainen hallituspuolueiden hyväksymä säädösvallan siirto vaikeuttaa sekä vaikuttaa hyvin kielteisesti kalatalousyrittäjien ja kalastuselinkeinon ylläpitämiseen sekä harjoittamiseen maassamme. Hyvinä huonoina esimerkkeinä tästä voidaan mainita muun muassa seuraavanlaiset asiat: kalliit ja ylimitoitettut valvonnan lisäystarpeet sekä reaaliai-

kaiset kalastuskiellot, kalastusluvut ja mahdollisen Euroopan unionin rahoitustuen keskittäminen — tai jopa kokonaan sen lakkauttaminen.

Lisäksi ehdotukseen sisältyy paljon myös muita negatiivisia asioita, joilla on iso merkitys pienimuotoista kalastusta harjoittaville aluksille ja muillekin (ammatti)kalastajille. Kokonaisuudessaan tästä syystä perussuomalaisten valiokuntaryhmä suhtautuu esitykseen ehdottoman kielteisesti, sillä tämä on jälleen selvää jatku-moa kaikille niille jo tehdyille toimenpiteille, jotka vievät unionia kohti liittovaltiokehitystä. Kaikessa yksinkertaisuudessaan perussuomalaiset vastustavat tällaista kehitystä.

Toivomme, että suuri valiokunta ottaa mietinnössään huomioon nämä näkökannat.

Mielipide

Edellä olevan perusteella katsomme,

että valtioneuvoston kannan tulisi olla asetusehdotukseen nähden hylkäävä.

Helsingissä 25 päivänä huhtikuuta 2013

Lauri Heikkilä /ps
Pirkko Mattila /ps
Reijo Hongisto /ps